

vare svævende. Det er ikke Tilfældet. Jeg gentog min Mening flere Gange paa dertil givne Anledning, og jeg skal her citere det Sted, hvor Udtalelsen findes mest sammentrængt og kun tager Sigte paa dette ene Forhold. Min Udtalelse findes Sp. 3017 i Folketingstidenden og lyder saaledes: „Jeg gentager, for at der ingen Misforstaaelse skal være, at det er min Hensigt at lade Husmandsorganisationerne administrere Bevillingen, forudsat at jeg vinder Sikkerhed for, at de ville administrere den i Overensstemmelse med Forudsætningerne fra Lovgivningsmagts Side. Om Anmærkningen indføres eller udelades, faar ingen som helst Indflydelse paa, hvad jeg foretager i denne Sag.“ Denne Udtalelse er ikke til at misforstaa. Sely om man vedtager 10 Anmærkninger af den Art, de ærede Herrere foreslaa, saa vil jeg ikke trods disse Anmærkninger overlade Administrationen til Husmandsorganisationerne, hvis jeg ikke vinder Sikkerhed for, at de ville administrere Bevillingen overensstemmende med Lovgivningsmagts, Bevillingsmyndighedens Forudsætninger.

Men imidlertid, det skulde ikke for mig have været et Livsspørgsmaal, om denne Anmærkning skulde nytte sig; men den Ting maatte da være sket, at de Herrere, som sætte saa megen Pris paa denne Anmærkning, havde gjort sig den Ulejlighed at konferere med mig derom i Finansudvalget mellem anden og tredie Behandling. Men de Herrere have ikke nævnt et Ord derom. Der var Konference mellem det ærede Finansudvalg og mig; men der blev ikke malet et eneste Ord om, at man ønskede at faa denne Anmærkning indført ved tredie Behandling. Jeg vilde ikke have nogen Strid om den Ting; jeg skulde gerne have føjet de Herrere, naar jeg mærkede, de satte saa overmaade Pris derpaa, men efter Diskussionen ved anden Behandling havde jeg ganske vist Indtrykket af, at de ikke gjorde det. Jeg havde Grund til at tro, at de vare fuldkommen klare over min Stilling til det Spørgsmaal og derfor ikke absolut ønskede at faa Anmærkningen ind. Men lad være, at det var en Misforstaaelse fra min Side, men saa var det de Herrers Sag at faa mig ud af den ved at søge Forhandling med mig i Finansudvalget inden tredie Behandling. Thi det maa de Herrere dog indrømme mig, at skal denne Anmærkning indføres, er det Ministeren, der skal foreslaa den. De Herrere maa indrømme, at det er god parlamentarisk Sæd og Skik, at det er Ministeren, der

foreslaar en saadan Anmærkning, og ikke det høje Ting, der paatvinger ham den. Ihvorvel jeg altsaa kunde være indgaaet paa denne Anmærkning, naar jeg derved kunde fornøje Dele af Tinget, maa jeg nu paa det bestemteste sige, at jeg ikke kan tage imod den. Den er Udtryk for en Mistillid, som jeg absolut maa nedlægge Indsigelse imod. Hvis de Herrere fastholde denne Anmærkning; maa de Herrere desuden som gode Parlamentarikere vide, at det at foreslaa en saadan Anmærkning og faa den forkastet vil ikke befæste det Forhold, som de ønske befæstet, men det vil være at løse det.

Det næste Spørgsmaal, jeg skal standse ved, er Spørgsmaalet om Tilskuddet til Varde Plantage. Det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) var saa elskværdig at takke mig paa Forhaand for den Tilslutning, han gjorde Regning paa ogsaa fra min Side. Jeg skal minde det høje Ting om, hvorledes denne Sag ligger. Den ligger saadan, at der fra Finanslovkommissionen var gjort en Række Henstillinger, og blandt disse var der ogsaa en Henstilling om at stryge Tilskuddene til Varde Plantage og til Træplantning i Hjørring Amt. Jeg fulgte denne Henstilling paa disse to og ogsaa paa andre — om end ikke paa alle — Punkter, og nu kommer altsaa det højtærede Finansudvalg ved Finanslovens tredie Behandling og ønsker, at Varde Plantage skal have et Tilskud af 1,000 Kr. for et Tidsrum af 5 Aar. Jeg har ingen særlig Anledning til at modsætte mig dette Forslag; naar der er et saa stærkt udbredt Ønske om, at denne Bevilling gives, og eftersom hele Udvalget har samlet sig derom, vil jeg ikke modsætte mig det eller tilraade det høje Ting at modsætte sig det samlede Finansudvalg. Men jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom paa, at denne Bevilling er gledet ud af Finansloven efter Indstilling fra Finanslovkommissionen, og i Finanslovkommissionen side, saa vidt jeg ved, 6 af Finansudvalgets Medlemmer. Naar jeg ser paa dette Forhold, ved jeg ganske vist ikke, hvilke Forventninger vi i Fremtiden ville kunne stille til de Forslag, der komme fra Finanslovkommissionen, men det skal jeg ganske lade ligge. Det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) har arbejdet energisk og ivrigt for denne Plantingsbevilling. Jeg forstaaer udmærket godt, at det ligger det ærede Medlem paa Sinde, ligesom det ligger Kommunen derovre paa Sinde; og efter hele Sagens Historie, og ikke mindst efter, at man for nogle Aar siden derovre har